

Markéta MAID
L'ordre des mots dans la proposition subordonnée
en moyen français du XIVe siècle
Diplomová práce
Ústav románských studií FF UK
Praha 2007

Posudek vedoucího práce

Hned v úvodu je třeba říci, že předložená práce svou koncepcí, teoretickým i materiálovým záběrem i rozsahem jednoznačně přesahuje nároky kladené na diplomovou práci a tvoří dobrý základ pro její rozšíření na doktorskou disertaci.

Nejprve několik slov k teoretickému vymezení práce. Autorka si zvolila k výzkumu Machautův „Remede de Fortune“ (4299 veršů v přiloženém elektronickém přepisu shodném s Hoepffnerovým vydáním), na jehož základě si mohla vytvořit úctyhodný korpus 1733 vedlejších vět, jejichž slovosled je předmětem rozboru. Jako teoretické východisko ji slouží Le Gofficovo členění vedlejších vět (viz. str. 3 a korespondenci s tradičním dělením na str. 4), což se ukázalo jako šťastná volba. Koneckonců moderní přístupy se stále více uplatňují i při výzkumu starších fází jazykového vývoje, viz např. práce B. Combettese, zda hojně (a právem) citovaného. Je třeba i poznamenat, že diplomantka zná a cituje i další nejvýznamnější (medievalistické) práce týkající se problematiky jazyka/syntaxe staré a střední francouzštiny (viz obsáhlá bibliografie). Přijmeme-li názor C. Marchello-Niziové, volně citovaný na str. 102, že detailní studie této problematiky pro XIV.-XV. století je otázkou budoucnosti, pak tato práce je určitě hodnotným kamínkem do této budoucí mozaiky.

Určitým problémem je interpretace dat, zejména pokud jde např. o procentuální vyjádření výskytu určitého jevu, tedy v tomto případě např. příznakového slovosledu S-O-V aj. Diplomantka např. zjišťuje (str. 91-92) u „complétives“ výrazně vyšší výskyt příznakového typu, ovšem případná další interpretace těchto dat si vyžádá (např. v následné disertaci!) další výzkum a rozmnožení zkoumaného materiálu. Jiným problémem je přítomnost rýmu, který patrně v některých případech ovlivňuje slovosled, jako příklad lze uvést verše 3615-3616 uvedené na str. 18. (savoir/faict avoit) nebo str. 29 (v. 1197-1198). Srovnání s prozaickým textem téhož období by proto bylo určitě zajímavé.

Jedinou vadou na kráse jsou poměrně početné překlepy či pravopisné chyby, jež lze určitě připsat okolnostem vzniku práce. Ani z čistě jazykového hlediska není práce prostá lapsů a syntaktických nepřesností, viz např. poslední odstavec na str. 7. Jako poslední a zcela nepodstatnou výtku bych snad ještě uvedl poněkud nečekané zařazení jinak zajímavého biograficko-literárního exkursu (str.7) až po lingvistickém úvodu, tj. mezi stránku s výčtem zkratk a kapitolu o perkontativních vedlejších větách. Domnívám se však, že tyto snadno odstranitelné nedostatky nic neubírají na základních kladech, kterými jsou jasná metodologie, zřetelně vymezený předmět výzkumu, orientace v literatuře a navíc i dobře rozpoznatelné zaujetí pro práci.

Lze jen doufat, že autorka tuto práci časem dovede do podoby doktorské „thèse“.

28.8.2007

Jaroslav Štichauer

